

René Inquort
Padesátý

Tato sbírka obsahuje verše z období od 3. září 2020 do 3. září 2021 seřazené chronologicky dle data svého vzniku (či prvního zveřejnění). Sestavena byla u příležitosti Reného padesátých narozenin a mapuje padesátý rok jeho života. Použité fotografie jsou z archívu Reného Inquorta a Majky Urbanové.

4. 11. 2021

Svět v chmurách při marách
v předpokoji do věčnosti
jak házeti na stěnu hrách
jsou pozdní slova o lítosti

jsme hvězdy zapadající
za obzor pohaslých tužeb a přání
šmudlanky slziček na líci
kyselé hrozny časného vinobraní

16. 11. 2020

Listopad 2020

Tlí staré stromy, podzimem voní
padá list vedle nich tlíti též
tak tu je listopad, stejně jak loni
víc barev v korunách nenajdeš

Se vstřícným gestem - nejsme jak oni
tenkrát jsme doufali, dojdeme dál
teď po třech dekadách letos jak loni
nad hradní smečkou bych zaplakal

Sychravá mlha denní svit kryje
brzy je tma tak, že zakopneš
pár let už trvá ta mizérie
kdy často nad pravdou vítězí lež

30. 12. 2021

Předsevzetí

Hodný jako z čítanky

Z obrázků v slabikáři

Krasopisně bez kaňky

Tak jak psali staří

Nalinkuji nový rok...

Milý deníčku, od této chvíle

Budu se chovati nanejvýš mile.

16. 1. 2021

Zimní procházka

Bělostné aleje hanbatých stromů
houf zkřehlých listů v ledovém pelechu
zamrzlé kaluže lapají po dechu
z ledové procházky těším se domů

na slepou bábu v kamnech si hraje
plamen, jenž hasne tu od rána
ospalá moucha na šálku čaje
v myšlenkách na věčnost zabrána

prohrábnu oheň, zas poleno hurá
postavím konvici na bílou kávu
na kávu bílou co dnešní má túra
silnou jak rampouch ručeje u splavu

píská si konvice písničku voňavou
na botách u kamen spouští se sních
v polosnu v končinách vzdálených
ztrácím se bez cíle přemožen únavou

18. 1. 2021

Babička potřebuje vyměnit žárovku

Starožitný nábytek, z něj dýchá naftalín
vyšlapaný běhoun, kdys chloubá předsíně
soška z porcelánu jen v rouše Evině
na šicím stroji váza s torzem kopretin

Přezůvky popaměti, žárovka dohořela
i to je ta záminka, proč jsem zde na oběd
dnes babička parádní ubrus rozprostřela
teskno samé u stolu, smutné je ovdovět

A mísa polévky z vývaru poctivého
karbenátky s kaší jak smetanový krém
A kde furt kluku trajdáš, co u vás nového?
Co to tvoje děvče? Proč někdy nepřijdem...?

Návštěva žel krátká, než jak by se slušelo
balíček na cestu přepečlivě zabalen
do světa malý obřad provází mě ven -
pár rad do života a malý křížek na čelo

20. 1. 2021

Kaplička

Kaplička poblíž Hrabyně, panna, lilie bílá,
čistě a nevinně v hedvábné košili
moje srdce zastavila, na chvíli...

Foto: Michal Vrabec – FB: Úžasná místa v Česku

24. 1. 2021

Když padá sníh hned básník verše tepe
chce sněhuláka ze slov vysochat
někdy ovšem by bylo mnohem lépe
jen tak na to koukat a tiše se pokochat

24. 1. 2021

Tiché letiště uprostřed polí
kulisy z éry Blériota
vždy když mě náhle na duši bolí
když padá splín a rmutná slota
spraví mě pohled do okolí
na beztlížné nebes apoštoly

24. 1. 2021

Nevím, zda býti to mám já
Kdo měl by druhé soudit
Myslíte-li však, že mám
Tedy nejlíp já soud vykonám

Nevím, zda býti to mám já
Kdo měl by básně zpívat
Myslíte-li však tak, že mám
Tedy nejlíp já je zazpívám

24. 1. 2021

Dědova dílna

Rozvrzaná kůlna, v ní vůně terpentýnu
hoblíky v polici ještě z doby mocnářství
starožitný ponk, jehož jizvy ví už svý
a bedna nářadí, co hodí se mi k rýmu

jako jedna báseň mu práce odsýpala
za dědou chodil kdekdo ze vsi pro radu
neflikoval dílo jen tak halabala
uměl spravit všechno bez velkých nákladů

co svatou relikvií dnes chovám jeho dláta
jimiž kdysi dávno marionety vyřezal
smíchem vděčných dětí ta milá pimprlata
rozbořila často zdejší restaurační sál

při stodole kůlna, otisk historie
vzpomínky utkané v závojích pavučin
zповědnice smutků, útulek pro můj splín
kaple, v níž má duše procitá, ožije...

28. 1. 2021

Víkend u prarodičů

Zas jednou odloženi
v prarodičů království
vytáhl děda
pytlík žluklých arašídů
a jakpak by ne, to se ví
žrali jsme jak utržení
a pak běda
v nočním klidu
zábava do kuropění...

Tenkrát nebyly mobily, nic
a to, že jsme se poblili
věděla jen babička s dědou
a nikdo víc
(tedy teď už i vy)

28. 1. 2021

Mám pro tebe špatnou zprávu
zataženou oblačnou
ke břehu už nedoplavu
plavu na stranu opačnou :(

1. 2. 2021

Levou nohou I

Od rána v ospalé mrzutosti

Na chlebu zelená plíseň

Zkysla mi smetana do kávy

Z kavalce záda bolavý

Ze dvora rašplavá píseň

Hejna vran, nezvaných hostí

Podivný dech mlžného dne

Do okna mžourá mi kocovina

Světla ramp nočních pohasíná

Slunce ke mně dnes nedohlédne

3. 2. 2021

Levou nohou II

Od rána v kalné mrzutosti
zas téměř bezesná noc
z parku zní rašplavý hit
hejna vran, nezvaných hostí
Už nikdy nebudu pít

Nemocný dech mlžného dne
do okna mžourá mi kocovina
leknínu lunny svit pohasíná
Slunce dnes na pavlač nedohlédne

3. 2. 2021

ČT

Na sedmou, když se zešeří
sejdem se u telky k večeri
kolovrat roztáčí vřeteno neklidu
zprávy utkané z příze o covidu...
Okolo osmé hodiny
zůstávám u zpráv jediný...
...únava ze slov hlavu mi zaklání
tiše i já předu v křesle své pokání
s hlavou zvrácenou na onen svět
p ř e du u u p ř e du u u... ...
nelze to oslyšet
klimbám do tři čtvrtě na devět
pak kolem osm padesát
zvednu se a jdu taky spát

3. 2. 2021

Jitro za humny

Dnes jitro nad polem v oparu sláadne
po noci bzučí a štěbetá znovu
rekviem za ječmen, co kosou padne
nese se přes stébla ke hřbitovu

v paprscích písmena hrobů svítí
v šlépějích zvedá se polní tráva
na pouti k věčnosti polní kvítí
barevný světa kraj uchovává

v opare sladu úsvit nad poliemi
so slnkom spieva a hľadá si rým
rekviem za mesiac aj s jeho hviezdami
nesie sa cez klasy na cintorín

7. 2. 2021

Nečekaná sněhová nadílka

Bílo v pražských ulicích
místo lamp tmu plaší sních
a důležitost velkoměsta
předstírá jen barev mih
vyjukaných semaforů
na místech, kde vedla cesta
a dým spalovny na obzoru

12. 2. 2021

Vzory

Chtěl jsem, by báseň má byla již dospělá
leč znovu sklouzla mi k říkance pro děti
Kde se mé úsilí vždy někde podělá?
proč úsměšek hubí mé city a dojetí?

Tuhle jsem začal psát jako pan Skácel
přichystal základy pro skvělý rým
však navzdor snahám těm veškerým
rým se mi nakonec úplně skácel

13. 2. 2021

Sonet pro červenec

Jitro se zvedá nad rybníkem
vlny ve vánku stříbrí hladinu
slunce jak atlet zkušeným cvikem
letí ke skoku na nebe kladinu

V kempu u stanu pramínek dýmu
chystá se z ostružin ranní čaj
našli tu studenti ztracený ráj
dost času zbývá do podzimu

Slunce vše zalívá a ukazuje svaly
opilá vosa na nebezpečí nehledíc
Slaňuje hostům kiosku do sklenic

Dva chlapci odvázáli pramici od břehu
chvíli se ohlédli, maminky jim zamávaly
A oni odplouvají...
s lebkou a zkříženými hnáty
vstříc dnešnímu příběhu...

Verze ze 4. 5. 2021: Mlha se zvedá nad rybníkem

20. 2. 2021
(Chotýčany)

Začala dovolená, kamna hurají,
víno dýchá....,
myšlenka srovnána, sudá i lichá...

23. 2. 2021
(Chotýčany)

Venkovská dřina mi není cizí
Hromada kulatin pomalu mizí
Pod pilou, jejíž vibrace
Mi zcela bez vší legrace
Připomínají výlet do Berlína
V Trabantu 601 typu limuzína
Nebo meluzína?

27. 2. 2021
(Chotýčany)

Sonet pro srpen

Stodola protáhla půlnoc k zápraží
to měsíc usnul a převrhnul kalamář
micka se spustila z půdy a vyráží
na rande nevinné, neb v očích má svatozář

za humny krátký sten střídá klení
soused vrací se domů z hospody
jako když žbluňkne kámen do vody
zakopnul o konev na kameni

Konečně utichá i ten poslední pes
jen jepice kolem žárovky bzíká
úporným útokem zuřivého býka
už tak krátké chce ukončit své žití
pak odlétá bojovat s lucernou na náves
a já

...já tiše zas mohu pod hvězdami snít

4. 3. 2021

Začala dovolená
v kamnech plápolá
lahvinka otevřena
a víno dýchá
a myšlenky se rovnají
hodinka tichá
černá hodinka
ta tam ranní směna
jak tichá viola
dřímá moje žena
odevzdaně
v pokoji jak v ráji
při jižní straně

4. 3. 2021

V parku na psím cvičáku
za rezavou hradbou tújí
páníčci miláčky povelují
Ach bylo by dnes hezky
bez nervních povelů a křiku
hromádek hoven na chodníku

4. 3. 2021

Žena je zvláštní tvor
zejména ten otvor
jímž vstoupil jsem do světa
hle - já skromný poeta :)

4. 3. 2021

Hledání

Dlouho do noci u klavíru
zkoušel jsem rozvinout onen motiv
jež vyhrával v hlavě mé od večera

Přiletěl s cinkáním závor u nádraží
s varhanní fugou muzejních lokomotiv

hledal jsem, nenašel, usnul jsem...
a když pak děšť objevil konev na zápraží...

znělo to nad ránem jak tichá citera
na strunách svítání v prostoru bezčasém

5. 3. 2021

Evička

Na mne as vzpomene-li si
alespoň jedenkrát
ta holka z první třídy
co uměla se smát
takže máma a její mísy
do nichž s Mílou maso mlela
naši třídu nesemlela
a souška úča neomdlela
s tváří bledé křídý
na mne as vzpomene-li si
tak často jako já
Evičko, kde jsi?

5. 3. 2021

Čapíí

Nad rybníkem, na protilehlé skále
letí a láme se mého čapíí ozvěna
dvakrát možná třikrát každopádně ale
v pubertálním rýmu teď je zbásněna

5. 3. 2021

Pravou nohou

Jsou chvíle radostné, kdy říkáš si - no páni
tak pro to se mi bude jednou těžko umírat
je nebe bez mraků, kam nedohlédne ani
jas očí dítěte, co nedovede lhát

tvůj úsměv zašilhá jak v kočárku dítě
z nicoty procítá co znovu otevřený krám
když k tomu ještě tvoje múza políbí tě
tu pro ten okamžik já další sloku mám

líto je mi křivd a smutků, pro které jsem žil
neviděl to pinožení v zorném úhlu věčnosti
dnes jsem vděčný i za krátký zlomek oněch chvil
kdy radosti mých pokladnice přetékaají hojností

pro lásku nejbližších srdce tluče bezustání
srdce se nevzdává, třebaš by chtělo tolikrát
jsou chvíle radostné, kdy říkáš si - no páni
tak pro to se mi bude jednou těžko umírat

10. 3. 2021

Rondel březnové noci

V té temné noci sám vzhlížeje vzhůru
z verandy ústící do zahrady
slyšel jsem měsíc hrát na klaviaturu
na tisíce varhan dohromady

Slyšel jsem pěvce na andělském kůru
z oblouku nebeské balustrády
v té temné noci sám vzhlížeje vzhůru
z verandy ústící do zahrady

Jak planety předou svou partituru
já poznám jen úryvek serenády
ekvipáž souhvězdí pro velkou túru

V té temné noci sám vzhlížeje vzhůru
Z verandy ústící do zahrady

12. 3. 2021

Vycházky

Dnes nezbloudí má cesta
můj cíl je bez cíle, chci jenom jít
vypadnout ven z města
za trochu klidu poprosit

Vycházky nové neznámé
jaký balzám pro můj klid
dnes nezabloudí cesty mé
můj cíl je bez cíle, chci jenom jít

Za trochou klidu
špetkou ticha
půjdu světa kraj
nadpozemský ráj
kde bez roušky
volně se dýchá

15. 3. 2021

V březnu již lépe však noci chladné
ve vlání břízy v předjarním vánku
jehnědy vyraší, pár jich žel zvadne
v lani březí života na kahánku

18. 3. 2021

Škola online I

Před tabulí i nyní mimo ni
vyučují unavení mimoni
že to přesmutná pravda je
slyším z dětského pokoje

Škola online II

Není třeba se česat a mýt
běží-li škola přes Google Meet
učím-li se doma, chytře přes Teamsy
nepříliš často spodky měním si
a pak voním přesmyčkou
jak pomalu čepená kuchna

Škola online III

Míla má mobil
Jula má lajky
Ema musí
Máma má mísu
Učitel mele látku

21. 3. 2021

Střechýlem

Střechýlem vykrojím prostor
splývání tvarů a beztvarů
horečně roztaji křídou
tam až sahá můj kruh
kde pařez hřeje zmiji na prsou
kde vyvěrá černé z pekla
kde jabloň šeptá modlitbu do mraků
kde snáší se modré s nebe
políbím zemi
ze žhavých rtů jí vysaji jed
pohladím oblohu
z mrazivé výšky odlomím led
střechýlem vykrojím prostor...

24. 3. 2021

Březen

Jedna zima a tolikový sníh
pole svátečně pocukroval
pár dnů do hodů velikonočních
a březen za kamny tvrdě spí dál

přes den je lépe, noci však chladné
ve vlání břízy v předjarním vánku
jehnědy vyraší, pár jich žel zvadne
v lani březí života na kahánku

pod víčky mé milé krajiny Polabí
paleta barev od Moneta
na zlaté peřeji ze slunce hedvábí
jarem mým vlaštovka přilétá

25. 3. 2021

Hana Hegerová

K Bohu byla odvolána

levandule – Paní Hana

doplnila pěvců řadu

jako byli kupříkladu:

Piafka, Bekót, Žakbrel

Goťák, Pilarka

či mnohem dříve

Jelena Dolanská Heidenreichová Holečková

25. 3. 2021

Nové obzory

Kdekdo se v leččem dnes hledá
leckteří v mnohém se dychtivě školí
známá například pátý den tráví
na kurzu přípravy černé kávy

kdo však je jako já ze staré školy
zaliže turka i bez přípravy
není to složitá věda

30. 3. 2021

Jarní odpolední pantum

Lehnu si do trávy, slamáček přes oči
při stánku u jezu v chladném stromu stínu
s kelímkem po ruce chvíli zde spočinu
než pivo dojde mi, další se dotočí

Při stánku u jezu v chladném stromu stínu
zdá se, že zakotví mé dnešní odpoledne
v polosnu chumlaje myšlenky neposedné
s kelímkem po ruce chvíli zde spočinu

Lehnu si do trávy, slamáček přes oči
daleko do moře nechám volně plout
času věčný splav, bezděčný řeky proud
až pivo dojde mi, další se natočí

Zdá se, že kotvu má mé dnešní odpoledne
jen zírat do blba, poslouchat šlajсны шум
slastné je lelkovat, nemyslet na rozum
a v jezu utopit myšlenky neposedné

1. 4. 2021

Zelený čtvrtek

Jívy se pupenec nalévá
zvony letí do Říma
Mayday!
před našima očima
Mayday! Mayday!
vlaštovka přistává do chléva

2. 4. 2021

Velký pátek

Klíčí osení za oknem v květináči
vzpíná se zvědavě, čepici od hlíny
na cestě k mukám kdosi tiše kráčí
na kříž se přitluče ten, co je bez viny

4. 4. 2021

Kraslice

Slepička uhání ze svého hřadu
a nikdo, nikdo! jí v tom nezabrání!
do kouta stodoly vajíčko snést
Šíří se od rána po dvoře zvěst
že pro čísi ujetou maškarádu
všechna se zmalují k nepoznání

14. 4. 2021

Vzpomínka 1977

V temné čekárně zavěšen plakát
na něm pět slunečnic ve džbánu
slyším kohosi bolestí plakat
uteču nebo tu zůstanu?

lavice studená
ve tváři bleduli
prohlížím písmena
hrozivou ceduli-
NEKLEPAT!
SESTRA PRAVIDELNĚ VYCHÁZÍ!

Jak moc to bude bolet?
MAMI?! ptám se snad po desáté
trošku se mi klepe brada...

VYŠLA, mrazivý pohled
jako sestra nevypadá

Patříte k nám? Kartu tu máte?
Teplota je, není?
Nějaká rýma, nachlazení?
závažná sada otázek...
už je to tak, jsem další v pořadí martyria...
dá mi pak tahle sestra, budu-li plakat i já
samolepku či obrázek?!
je mi zima... na zvracení ...

Na stěně u dveří zavěšen plakát
na něm pět slunečnic ve džbánu

tiším se obrazem barevných květů
tím kouskem světla, které je tu
chce se mi kakat ...

DALŠÍÍÍÍ

NO TADY SE ZOUVÁME, CHLAPČE
CHODÍŠ MAMINCE DOMA V BOTECH?

...

19. 4. 2021

Všichni jsou vzhůru i já měl bych vstát
však znovu mě uspává hlas, který pěje
na hámaj, na émol - houpavý prstoklad
líbezné tóny jak medové krůpěje

na stonku stupnice rostoucí bez cíle
na strunách harfy utkaný sen
lehký a průsvitný jak noční košile
vysněných dívek beze jmen

vykročte tiše na své cesty ranní
dokud ta hudba bezděčně plyne
ještě chci slyšet da capo al fine
než půjdu též za vámi na snídani

19. 4. 2021

Letní průtrž

Nad domem mračna jak vosí roj
marné je čekat, že rozední se
kýchnula v průvanu okenice
zahrály dveře na hoboj
a je to tady

než bys řek švec, záhy to nastane
sovy ještě více omdlí tlakovou níží
skřivany roztančí kaluže na refíži
flotily deštníků vyplují z přístavů
a pramice k břehům pevně spoutané
zhoupnou v bocích mátožnou Vltavu

žíznivé sady
vyprahlé parky, vybledlá zátiší
ve zpuchřelých rámech mé periférie
nebeskou milostí, jež jako z konve lije
přijmou křest svatý, než tohle dopíše

26. 4. 2021

(z cyklu Vzpomínky)

Polední žár usnul na balvanu
uprostřed jiskrné Kamenice
plouží se líně má plachetnice
stěžeň naklání mírně na stranu

Už není čas na návrat
není cesty zpět

vzduch tetelí se, sluníčko pálí
ve spáncích tlukot mi srdce zní
z rovníku na misi polární
odplouvá koráb, již mizí v dáli

Pojď z můstku mu zamávat
teď a naposled

je to dnes devátá fregata snad
kterou jsme s bráchou vypravili
sami se divíme té krátké chvíli
co svedem ji rybičkou vypižlat
pchééé a ba co víc!
CELOU FLOTILU, než přišel hlad
volání na oběd

Přestože byl hic
my uměli si hrát
Už není čas na návrat
už není cesty zpět

29. 4. 2021

Petřín

Nad hladovou zdí kvetou jabloně
u Nebozízku bublá Petřínka
skupinka Číňanů zírání na Hynka
je pozdní večer, prvního máje splín
he, prý lásky čas..?
Lanovka pomalu, monotónně
sune se linkou z Újezdu na Petřín
vychází hvězdy v noci klín...
a já si v tom šíření
na té zašlé bludici pouti
dík zavřeným hospodám
jak oschlé sliny lep
strhané šňůry pýr
zvadlého tulipánu pyj
připadám

1. 5. 2021

**Když nenajdeš les,
kam jsi rád chodíval na houby**

Nedaleko tam, kde táhlá mýtina je dnes
bývala studánka vody pramenné
sem tam z nás možná někdo si vzpomene
na úžasně prostý geniální vynález
stříšku, korytka, bílý hrnek na řetízku

to množství stromů, kterých již není
rostly tu se mnou i malinová pěšina
středem se táhnoucí divoká roklina
zmizely navždy bez rozloučení
holubinky, ryzce, utajené plácky hříbků

cítil jsem se tak svatě a požehnaně
v přítmi chrámů nepropustné divočiny
a v hlavě plné jehlicí a pavučiny
sílila chuť na lišky na smetaně
hříbky v octě, kubu, na guláš z masáků

na prahu lesa, když vracel jsem se domů
a vycházel tou nejvyšších smrků branou
jako bych v tu chvíli zde naposledy stál
v předtuše, že jednou nebude těch stromů
často jsem se zastavil a pozdrav zašeptal
teď vím, že vskutku sbohem již
a snad někdy na shledanou

9. 5. 2021

Trochu víc ukecaná vzpomínka 1988

Otec alchymisticky louží sáček pigi čaje
jeden pytlík pro všechny, kdo šetří, ten má za tři
on první vždy v kuchyni, mně ještě hlava padá
z trand'áku zas chrčí Alžbětínská serenáda
potom zprávy z domova - jsme opět blíž hranic ráje
tam, kde na nás již čekají naši velcí bratři

Soukám gumový rohlík s imitací másla
pan bratr ještě vospává, v pokoji ticho hrobové
já nultou dnes mám hodinu, on nikoliv, ten se má ...
Dopiji hrnek, sejmu Jakeše mezi frázema
a dveří řachandou, jež by i mrtvým otrásla
odcházím časně do školy, tak zatím sbohem domove

Je jaro, osmaosmdesátý rok, devátého března ...
jdu chladným ránem k zastávce, kde ejhle vrávorá
opilý muž, jenž očividně překročil svou běžnou míru
když na večírku mezinárodního dne žen, oslav míru
zbloudil a oklikou přes město Sodoma a Gomora
přistál na konečné periférie, kde to tak dobře nezná ...

Když jej tak vidím padat a vstávat, mám s ním soucit
Vždyť by to mohl být můj táta, kdyby jej naše máti
obežetně nedržela, jak to zlé psisko na řetízku
„Vstávejte, pane, pomohu vám najít vaši rodnou
vísku!“

Vyrazili jsme spolu jak na laně dva akrobati
hledat správný kurz, přístav, věrného majáku svít

Probral se brzy v čerstvém povětří procházkou milou
clona mlžné mysli pomalu se rozpustila
a když pak spatřil magistrálu, pupeční šňůru
svého domova a nezaměnitelnou architekturu
panelů sídliště, geometrii ojedinělou
seznal, že láska k bližnímu svému ušlechtilá
ještě tak zcela nevymřela ...

Lampy hasnou, jitro do ulic padá
pán odjíždí správným již autobusem
a moje duše dosud čistá a mladá
tetelí se skutkem, jenž učinil jsem
v tuto nultou hodinu
v tomto roce
v tento den

10. 5. 2021

(z cyklu Vzpomínky)

Tříděním fotek rozněžněn
vzpomněl jsem si
na ten náš dlouhý jarní den
po kterém jsi
- ač netlačil jsem na pilu
a nečinil nátlak nikterak -
nešla rovnou čelem vzad
domů k mamince
a nechala sis ukázat
tu moji sbírku motýlů
pamětní mince
a tak ...

10. 5. 2021

(z cyklu Vzpomínky)

Silný kafe po ránu zvedlo mě na nohy
slunce se vylouplo z ospalý oblohy
letouni rozbřesku pročísli nový den
na hoře na nebi zní tiché rekviem

12. 5. 2021

(vzpomínka z cyklu Věčně nevyspalý rodič)

Odpočívám na empírovém divanu klimbaje
zahradník zastříhuje živý plot a seká trávu
služebná praží, mele a vaří voňavou kávu
bude se podávat v salónu s výhledem do kraje

sjíždějí se první hosté, dneškem na zábavu nejsme
sami
chystají se sendviče, chlebičky, kanapky ku svačině
zmrzlina, mísy s ovocem a všude vázy s květinami
na večerní pak banket tucet bažantů na červeném víně

Nepadá nám toto chutné ptactvo v palbě broků do
klína
zřídili jsme si bažantnici široko daleko vyhlášenou
a k velké společné tabuli na chuť i na oko vyváženou
kur od rána v troubě podlívá naše cuisinière Žaklína

halali - dvě léta hrabali kohoutci pastvu svou na dvoře
dva týdny zráli zavěšeni v chladné komoře
nikoliv nožkama, ale hlavičkou nahoře
v poloze, jak se patří

Odpočívám, ještě není proč pít, zatím času dost
cosi však mě v lenošce čím dál více tlačí a píchá
chvíli dokonce i zostra dloubá v žebro i do břicha
zapadla nám sem snad někdy z talíře vidlička či kost?

Tati, vstávej, tati, slyšíš, TATINE, HALÓ?!
Cože? To vše byl sen? ... kde to jsem?
Cože, to snad...? ...Všechno se mi zdálo?
Eee? Ležím na lavičce na hřišti pískovém ...

Vstávám, hrabičky na zádech, jemný písek mezi víčky
dcerka spokojená hrábě ze mě snímá, umlká
šťastna, že našly se, mává s nimi na kluka
který z kyblíku opodál klopí hnědé bábovičky

halali – dvě hodinky zdřímł jsem, zatím co ona si hrála
lavička zas jednou pro někoho náruč rozestlala
nechala mě hodná dcerka, už není tak malá
v poloze, jak se patří

Stmívá se, vracíme se domů umlkajícím parkem
držíme se pevně, bázlivě za ruku
v aleji je trochu tajemně bez hluku
doma nás čeká maminka a hrachová kaše s párkem

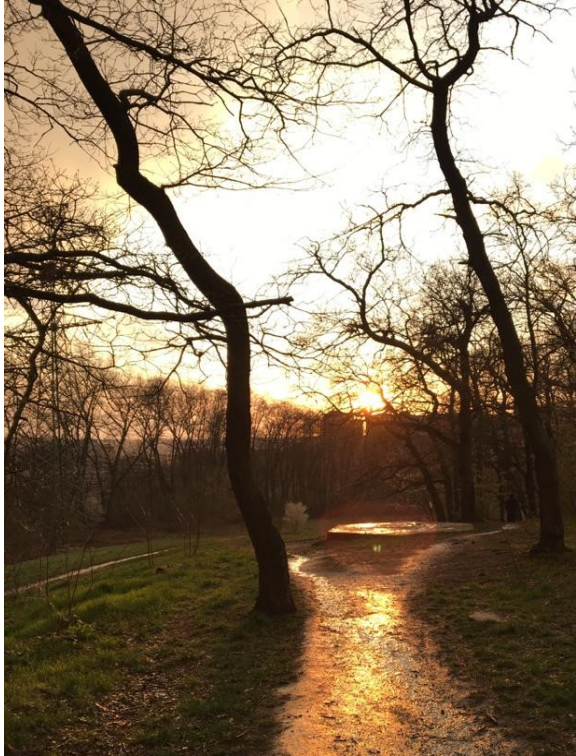
17. 5. 2021

Večerní má procházko, můj balzáme na duši
ved' mě pěšinou, kde ticho se za obzor klene
a vůní divokých bylin a pryskyřicí nasycené
přetéká zřídlo čistého lesního ovzduší

kde klidná kolonáda umlká od denního shonu
jen občas vyplašené píske ze spánku procitne
a vrásčité kmeny jak obrazů rámy starožitné
napínají tmu do pastelových barev a tónů

Usnul les a v korunách borovic nebe dohasíná
v rukách stvořitele dosychá paleta barev a stínů
a já jak v příběhu návratu marnotratného syna

mohu teď kajícně završit svou večerní pouť
domů, kde mám děti, svou drahou polovinu
odkud sem tam utíkám jen se trochu nadechnout

21. 5. 2021

Na zahradě

Čtyři schody do zahrady
vlevo čmelín, vpravo úl
hlavou v nebi, tělem tady
v hamace jsem utonul
lehký vánek v přeletu
nese vůni nad záhony
na tom sladkém bufetu
tlačénice, rej a shony
vlevo čmelín, vpravo úl
na hoboje, na trombóny
bzučí písňě o létu

21. 5. 2021

Poezie z trouby

Rým je kůrka dozlatova
sloka celý krajíc chleba
báseň čerstvé máslo k tomu
špetka soli – komu třeba
a kvásek stále znova a znova
duše věčná těla Kristova

28. 5. 2021

Z dějin české každodennosti

Již v neděli půjdu s milou k oltáři
a dosud chybí mi zkušenost ta
jak věc ta nutná, zdánlivě prostá
svede se nejlépe bez slzy na tváři

i odkázal mě otec na dům, kde některá z dam
tam učiní konec otázkám, jež si pokládám

- Jsem tady dobře, je zde ta instituce? -

mám ohořelé uši, potí se mi ruce
střídá se napětí a tajuplná slabost
v útrokách mého panického orloje...

- Které z těchto vyzývavého postoje
přidělí vyřídit mou naléhavou žádost? -

- Á vida mladej pán zde poprvé hádám?
Loli či Mimi nemá kunčafta právě -
pravila mamá s pavím perem v hlavě
- Loli, vem pána nahoru! - Jistě madam -

Šlo to dobře, Loli mi vše vysvětlila
dostavila se úleva na duši i na těle
doufám, že podržím do této neděle
co vše dala mi lekce ta ušlechtilá

Asi sem občas zaskočím... Proč by ne?
Jsou tu tak milá děvčata...
zrzavá i blond'atá...
bělounké nožky v lehkém kombiné

29. 5. 2021

(Lomnice nad Lužnicí)

Nebe se převléklo do večerní róby
a hledí do zrcadla, zda koruna plane
v této hodině stříbrem či zlatem
a přestože mraky ve výhledu zlobí
jeho jasnosti velebným majestátem
mohou se těšit poddaní pozemšťané

29. 5. 2021

(Lomnice nad Lužnicí)

Hele tati, ta tůň

a tady se vykakal kůň

a tady skákala laň

stopu má jako já dlaň

v poli vlní se len

s rumišťem rve se rmen

...no a to asi stačí pro dnešní den...

1. 6. 2021

Pojď, podej mi ruku a nechej se vést
tvou postel peřina pohlídá tu
za plotem dívčího internátu
svítí nám na cestu tisíce hvězd
pojd', nestačí veršů jen čtyři řádky
větší má dnešní noc aspiraci
vplujeme do tmy, dva noční ptáci
zpomalit čas, když život je krátký
pojd', schováme se ve sloce třetí
v přítmí kam paprsek nedohlédne
stanem se na chvíli plnoletí
než vplíží se svítání nového dne

2. 6. 2021

René Descartes promnul knírek

smočil brko, myšlenku psal:

„Myslím - tedy jsem“

René Inquort vzal papírek

by též písmenka poskládal:

„Nemyslím - tady jsem

tady mě prostě máte -

- filosofická tázání

odkud, proč, a kam?

mi vůbec v ničem nebrání

jít odnikud nikam“

2. 6. 2021

Je opět první středa v měsíci
všude kam oko dohlédne
barevné letní poledne
sirény nad Prahou ječí
takže náhle mezi řečí
cizinci tuhne úsměv na líci
zoufale ptá se na nejbližší kryt
inu vše v pořádku, vše, jak má být

2. 6. 2021

Křičeli jsme moc?

Ptala se zardělá Eva

po prvním milování s Adamem...

Vskutku rajský klid prořízl výkřik

splašila se ptačí křídla

utrhl se list ze stromu poznání

a jako trumf snesl se milencům do klína

Svět na okamžik zůstal stát

s otevřenou hubou

a pečení holubi přilétli přímo do huby

a srdcový kluk

stal se na chvíli králem

2. 6. 2021

Dnes večer květy kaštanů
i se špicí v koruně Večernicí
září jak stromeček na Štědrý den
Těším se, co asi dostanu
rozehvřen voskovým třpytem svící
tou sváteční iluzí podveden

8. 6. 2021

Zastaveníčko

Kráčím volnou chůzí při lesa okraji
na chvíli v záklonu rovnám se v kříži
přemítám, jak dlouho údy mě nechají
v postoji vzpřímeném vzdor zemské tíži

Modlím se k nebes výši
kéž se to neuspíší
ať jsi tam kdokoli
ještě mám úkoly
Prosím...

Břečťan splétá milenecké paže
ratolestí korun ptačích cest
odkudsi za loukou kukačka káže
dalších mých roků padesát šest

ta žežule lichotek znalá
ta mi teda nakukala!
zas mám nad čím přemýšlet –

- už se vidím za ta léta – bílý stoletý kmet
kolečkové křeslo vrní a tiše drkotá
lázeňskými parky - zemským rájem to napohled
a sestřičky samý šprým, smích a samá ochota...

Věru je dnes horký den
a proto ty snové iluze
popravdě bych nakonec jen
až budou hotové mé úkoly
až připraví mi pozvánku
dovnitř sebe hledě
rád spočinul ve spánku...
...třeba po obědě
ať to moc nebolí
Prosím...

15. 6. 2021

Ty naše venkovy české
ty jsou tak hezké, tak hezké

tam, kde dřív vykvetla maceška
oholen trávniček na ježka
tam, kde dřív vykvetl tulipán
trávniček dohola vylepán
tam, kde se kozičky pásaly
sekačky už všechno sežraly

Ty naše venkovy české...

15. 6. 2021

Mám alergii na omílače frází
z divadelních her Jára da Cimrmana
Nechť ústa každého von Jelimana
mlčí tam, kde vlastní invence schází
Snad jen tuto větu z deníku mistrova
lze citovat dokola a stále znova:
„Každé zbytečné slovo je zbytečné.“

17. 6. 2021

Mňoukla vrata od garáže
lekla se má duše plachá
to sousedka vytáhla hadici
kropí a tlachá a tlachá...
Neboť neptám se na zhola nic
sama sebe za mě se táže
větičku k větičce váže
průtokem myšlenek bez hranic
kropí a tlachá a tlachá -
co syn, vnoučata, snacha...
koho zlá nemoc skosila
a že snad už asi nikdy nenamaže
dědek její líná ty vrata vod garáže
ač o to jej tolikrát, tolikrát prosila

a přírodní lyrika intimních nálad v okamžení
co se mnou v altánu seděla
zvedla se, odešla, není
skončila idyla

21. 6. 2021

Letní průtrž nad Prahou

Nad Prahou černých oblaků roj
marné je čekat, že rozední se
kýchnula v průvanu okenice
zahrála brána na hboj
a je to tady

Těšte se na liják, povadlí Pražané
sovy, vy ještě více omdlete tlakovou níží
skřivani, roztančete kaluže na refýži
flotily deštníků vyplujte z přístavů
a pramice ke břehům pevně svázané
zhoupněte v bocích mátožnou Vltavu

Vyprahlé sady
žíznivé parky, pobledlá zátiší
ve zpuchřelých rámech mé periférie
nebeskou milostí, jež jako z konve lije
přijměte křest, než tohle dopíši

23. 6. 2021

Měkké dovednosti

Dej mi zpětnou vazbu, ó Bože, můj Pane
abych se polepšil a kalibroval pro příště
a pro spleť role velkého světa jeviště
dej mi monology méně otřepané
vnukni mi bohatý slovní aparát
přesvědčivá gesta, výraz, řeč těla
aby již oči ze mě víc nespouštěla
ta, pro níž jsem dosud pouhý kamarád

Bože, zbav mě toho pitomce dotěrného
jenž jakoby náhodou staví se mi do cesty
a teatrálně překombinovanými gesty
dlouho bloudí a tápe kolem srdce mého
dej mi nekomplikovaného ctitele
prostého, jenž co na srdci, to na jazyku
a komunikačních dovedností metafyziku
odkládá daleko za okraj postele

29. 6. 2021

Vzpomínky z mé staré dřevěné postýlky

Když soumrak předával večeru vedení
a přítomných vteřin nepatrné krůpěje
mizely zpět do zřídla života věčného
tu zvláštní smutno bylo mi, skoro až k pláči...
Šilhal jsem do tmy přes výsuvné žbrlení
a v šumění domu a pulsu srdce mého
usnul jsem v naději, že zas k ránu se usměje
ztracené slunce, rozinka na koláči

4. 7. 2021

Nedostižné vzory

Chtěl jsem, by báseň má byla již dospělá
leč znovu sklouzla mi k říkance pro děti
kde se mé úsilí vždy někde podělá?
Proč úsměšek hubí mé city a dojetí?

Tuhle jsem začal psát jako pan Skácel
přichystal základy pro skvělý rým
navzdory snahám těm veškerým
rým se mi nakonec úplně skácel.

Nebo onehdá smočiv brk jako pan Seifert
bych napsal cos na způsob všech krás světa
v ohromné kaňce utopila se úvodní věta
a veškeré snažení zas zůstalo na prd

9. 7. 2021

Vzpomínka kdysi prázdninová

Kytary brnkají v přeplněném kupé
sedím v uličce u brady kolena
voním od ohně jak v krbu polena
v očích dosud jas z oblohy hvězdokupé

Daleko cural jsem od světelných smogů
za jasných nocí hleděl na mléčnou galaxii
míval jsem od toho dost namoženou šíji
jak nahlížel jsem dál než tisíc teologů

To bývávaly prázdniny a žádná dovolená
dva měsíce svobody, volnosti do sytosti
sklíčenost duše po celoroční nehybnosti
prchla co v remízku srna z pastvy vyplašená

12. 7. 2021

Před zrcadlem při večerní hygieně

Ach kde že jsou moje tmavokaštanové vlasy
které padaly mi v bohatých pěkných prstýnkách
na čelo vláčné bez vrásek a hladké skráně, ach...

smířen s šedinami zbývá mi jen odevzdaně
čelit času, jež s fyzickou mou podobou hrá si

Ale o to tě žádám Bože,
stvořiteli vší pozemské krásy
vyslyš mou prosbu a nedopusť,
bych měl někdy takovou pleš
jako ten mizera Lenin - Iljič Vladimír Uljanov

Krleš, Krleš, Krleš,
amen - tak to ustanov
dík a navždy mír
Sit pax in terra!

13. 7. 2021

Úhel pohledu:

(děti:)

Uvalili jsme na sebe dost citelnou škodu
uvázali se k místu neduživému
pokoje nejsou jak na vráji tečka com
zahrada bez bazénu, všude samý strom
čerpadlo prý shořelo, je třeba nosit vodu
a záchod ? je suchý! k tomu ke všemu!
Éééé

(tatínek:)

Vymletá vozová cesta vede úžlabinou
bezinky podél ní, šípkoví, trnky, maliny a hloží
a jako z pohádky roubenka na jejím konci
zdálky slyšet stádo kterak zvoní svými zvonci
stavení prostírá skromnou náruč pohostinnou
venkov voní jak právě z orientu
dovezené zboží
Ááá

22. 7. 2021

Hoch ze škatulky

Od útlého malička
dávala mi mamička
lekce pečlivé čistoty těla

tu často pak ke mně přivoněla
jako k růži, jež rozkvétá
jiná maminka či teta
a kývla uznale na ni
na vzornou maminku
závidějíc

a mamička byla šťastná
za uznání, za pochvalu
přestože dělala jako že nic

a já?
hoch ze škatulky, ze žurnálu
jakého bys zulíbal
nehnul brvou
voněl dál

24. 7. 2021

Letní

Luční zvonkohry, zvonice
Lorety divokých včel
tuhle jsem po horách šel
a zvonily jich stovky, tisíce...

27. 7. 2021

Výroční

Co si kdo uvaří, to si také sní
jak si kdo ustele, tak si i lehne
bývaly moje dny smutné až bědné
v ledabylém žití bez ženy...

Dnes usínám s ní
peřiny čistě povlečeny
co mi má uvařit
pomáhám jí vymýšlet
pěkně se o mě stará
dle skromných svých sil
Už to bude patnáct let
už si ji asi nechám
už bych ji asi neměnil

29. 7. 2021

(Hájek – Nišovice)

V lesní samotě kaplička
zastrčený světa kout
tady končí mapy
sem zašli jsme si pokleknout
pošeptat do nebička
smutky, co nás trápí

(Kaple Panny Marie Pomocné
nad Kašperskými Horami)

30. 7. 2021

(Hájek - Nišovice)

V náš poslední pobytu den
necháme do noci oheň plát
a budem opět vzpomínat
a ládovat dřevo na plamen

a foukat na flašky od vína
a hledat správný prstoklad
na Táborák zvolna zhasíná
osada již jde spááát
Na na na nána nanana...

3. 8. 2021

(z cyklu návraty z dovolené)

Ty kruté procesy pracovních dní
mi sají krev a mažou úsměv šibala
ještě včera u vody tráva mě šimrala
dnes šimraj mě šelesty na chlopních

včera slyšel jsem, jak zraje bezinka
jak kobylky cválají měkkou trávou
dnes vyhlíží svět jak před popravou
a ráno smrtka v orloji zacinká

Ach chtěl bych se ještě pod peřinu schovat
celý den se jen válet, prokrastinovat...

3. 8. 2021

Rondel srpnové noci

V té hvězdné noci sám vzhlížeje vzhůru
z verandy ústící do zahrady
slyšel jsem měsíc hrát na klaviaturu
na tisíce varhan dohromady

Slyšel jsem hvězdy na andělském kůru
z oblouku nebeské balustrády
v té hvězdné noci sám vzhlížeje vzhůru
z verandy ústící do zahrady

Z planet, jež tančí na partituru
poznám jen úryvek serenády
ekvipáž hvězdokup pro velkou fůru
v té hvězdné noci sám vzhlížeje vzhůru
z verandy ústící do zahrady

5. 8. 2021

Uprostřed léta

Brzy připraví Petřín s příchodem podzimu
jasanů, kaštanů kolekci barevného listí...

Designerem není co mnozí avantgardisti
a přeci přehlídkou pastelových kostýmů
nás i letos příjemně překvapí, oslní

Kéž ubude úmorných horkých dní

Těším se na podzim, těším se na zimu

9. 8. 2021

Na návsi lípa včel tichým bzukotem
jemným flétnovým rejstříkem jak od varhan
malé rekviem slouží za padlé, co za plotem
v pomníku války mají pozlacená jména
choulí je (mě) svým stínem,
objetím ze všech stran
zmařené životy, lásky, přání nesplněná

12. 8. 2021

Před chatku s knížkou sednu si na výsluní
přečtu si pár stránek
a možná zdřímnu ještě chvíli

Zda při lovu hmyzu a zahradních vůní
dovolí mi rehci a konipasi rozpustilí
vypnout, zbavit se pozemských pout
odplout, ba nirvány dosáhnout...?

Ne, nepůjde to
ne, možné to není
jak bláhové
musím se smát -

Ti boží tvorové
rochní se hlučně v každém oroseném květu
ve vlhké trávě činí svou neurotickou toaletu
jsou jako šílení
nejde to nevnímat

20. 8. 2021

Pro mě? Žebřík do nebes?
Ne díky, ještě nechci dnes
chci dýchat hasnoucí žár
zlatého pole strniště
chladnoucí suchopár
Nemyslet na příště

28. 8. 2021

Vymletá vozová cesta stoupá dál
úžlabinou úzkou mezi dvěma svahy
na jejím konci vidím žebřík k posedu
měří snad tři, možná čtyři sáhy
v přítmí vyhlíží, by nebe podpíral
jak žebř Jákobova snu, z mého pohledu...

To pro mě snad? Schody do nebes?
Ne dík, ještě se tu zdržím dnes
chci dýchat chladnoucí suchopár
hasnoucí žár zlatavého strniště
nemyslet na nic, nemyslet na příště
v kotoučích bělavých a popelavých chmur
sečkat do úplné tmy a pak na nebes kůr
jak zpozdilého anděla z pozemského výletu
a flamendra, adepta polidštění
vypustit dým, svoji poslední dnes cigaretu...
splín, sentiment, opojení...

Tyhle pozdní srpnové večery mám rád
voní mi trochu jako podzim
jako listopad...

3. 9. 2021

Nestíhám se divit, jak ten život pádí
hračky mého mládí jsou teď harampádí...

Jsem věčný snílek, trochu důvěřivý naiva
v labyrintu stále více podivného světa
tluče srdce mé, chandrám vzdoruje, nepodlehlo

Ač dnes mi padesát a hlava dosti šedivá
cílím dál na titul mistra světa amoleta
co neúnavný kňuba, duživé a japné mehlo

Texty k písňím

10. 11. 2021

Český text k písni Yeh, yeh

(hudba: Rodgers Grant, Pat Patrick)

On:

Je moje dívka věrná a spolehlivá
těžko tu zmínit nějaká negativa
vždy manekýna, pěkná jak ze škatulky
a její úsměv – dva roztomilé důlky
je to fakt výhra, jo na to já mám radar
říkám si čéče, tohle je osudu dar
že moje je, jó je to fajn, že moje je

Ona:

Můj kluk je třída, věrný a spolehlivý
a žádný břídil, v posteli umí divy
hezky se tváří od rána do večera
tak nejen v práci čeká ho kariéra
jsou-li dny příliš oblačné, zatažené
tu jeho úsměv, ty mraky rozežene
když se směje, jó celý svět se usměje

Refrén oba:

Na cestě životem
jen s tebou chtěl bych jít,
neb po boku tvém
nuda nebude, nuda nebude,
nuda nebude, nuda nebude
K sobě se hodíme,
proto tak dlouho spolu už chodíme
yeh yeh yeh yeh yeh yeh yeh

Oba sloka:

Jak ze žurnálu jsou naše dovolené
nemáme chvíle, jak jiní vyhrocené
spolu ladíme vztahové energie
tak nás nesouží citové havárie
věřit nemůže, kdo tohle nezažije
lidi, přísámbů - náš vztah je fantazie
takhle to je, jo tak to zkrátka s námi je
jo takto zkrátka s námi je!

Refrén oba:

Na cestě životem
jen s tebou chtěl bych jít...
nebo po boku tvém
nuda nebude, nuda nebude,
nuda nebude, nuda nebude
K sobě se hodíme,
proto tak dlouho spolu už chodíme
yeh yeh yeh yeh yeh yeh yeh yeh

Oba sloka:

Jak ze žurnálu jsou naše dovolené
neznáme chvíle jak jiní vyhrocené
spolu ladíme vztahové energie
tak nás nesouží citové havárie
věřit nemůže, kdo tohle nezažije
lidi, přísámbů - náš vztah je fantazie
takhle to je, jo tak to zkrátka s námi je
ona: neztrácejte naděje, on: štěstí zas se usměje
ona: přijde, kdo tě zahřeje, on: novou lásku zaseje....
oba: jéééééééééé

5. 12. 2021

Hallgató (sluníčko svítí pro každého...)

HERnA, hudba: Honza Kasalický

Dlaň vrásčitá co strom
při cestě k domu u ohniště
zpívá cikán, starý Rom
a není bylo, není přístě

dlaň sype tóny po struně
noc černé vlasy rozprostřela
usedla jiskra na luně
od ohně k luně doletěla

Ref:

Na čtyřech kolech po širém světě
všude nám mávají stromy při té cestě
pod plachtou doma v zimě i v létě
o khamoro sitinel prekal sakoneste

Na čtyřech kolech až na kraj světa
všude jim mávaly stromy při té cestě
neznali hranice, špinavá ghetta
o khamoro sitinel prekal sakoneste...

Žal ručej rozvodněná
pláčou housle, viola
starý nápěv beze jména
z doby, která minula

Ref:

Na čtyřech kolech po širém světě
všude nám mávají stromy při té cestě
pod plachtou doma v zimě i v létě
o khamoro sitinel prekal sakoneste

Na čtyřech kolech až na kraj světa
všude jim mávaly stromy při té cestě
neznali hranice, špinavá ghetta
o khamoro sitinel prekal sakoneste...

5. 1. 2021

Povidlové taštičky Dedele

HERnA, hudba: Honza Kasalický

Intro:

Na máslo kakao, někdo i strouhánku
já chci mít za ženu z osady cikánku...
jedl jsem lahůdku o jaké se gádžům sní
navždy i zůstala ta báseň na dásni

Daleko od města, daleko od lidí
v osadě zapadlé, kam oko boží nevidí
přijal jsem pozvání do romské kuchyně
ku psaní článku o etnické menšině

Mouku, vodu a sůl do hladkého těsta
válet tu umí každá romská nevěsta
rádýlkem obdélničky tenké krojiti
povidly opatrně k sobě pojiti

Ref.:

Taštičky z povidel, zvané Dedele
bez nich by nebyla cikánská neděle
jedl jsem lahůdku, o jaké se gádžům sní
navždy mi zůstala ta báseň na dásni

Sotvaže uvedena do varu voda
pomalu vkládáme, by nevznikla škoda
hotové vyplavou v minutu, v pravý čas
jak z mořské pěny nejkrásnější ze všech krás

Jemně se posypou cukříkem moučkovým
horoucí celují polibkem makovým
na máslo kakao, někdo i strouhánku
málem jsem zešlel z těch sladkých copánků

Ref.:

Taštičky z povidel, zvané Dedele
bez nich by nebyla cikánská neděle
jedl jsem lahůdku, o jaké se gádžům sní
navždy mi zůstala ta báseň na dásni

na máslo kakao, někdo i strouhánku
já chci mít za ženu z osady cikánku...

29. 3. 2021

Český text k písni Chan Chan
(Buena Vista Social Club)

/:Domov pro mě těsná ulita
Já jsem známý kosmopolita:/

Při pobytu v Karibiku
pili jsme rum jako vodu
rok jsem chodil na kliniku
s vodícím psem v doprovodu

Touže opět po cizině
přes námitky, že brzy je
ještě v lehké kocovině
vydal jsem se do Gruzie

Nebyl-li jsi ve Tbilisi
nevíš, co jsou ostří hoši
u pasu jim dýky visí
s Evropany nekámoší

Zůstalo pár šrámů ve mně
líbil jsem se zdejšími ženám
po návratu z této země
mužské touhy více nemám

Při vzpomínce na Havanu
přenádherné mučačas
hořké slzy plní vanu
jak moc rád bych vrátil čas

/:Domov pro mě klidná ulita
Byl jsem známý kosmopolita:/'

Kdo má svaly nevymakané
těžko zmáčkne struny kytary
z oka slza vždy mi ukane
při vzpomínce na mé nezdary

Na dědině, doma na Hané
máme krojů plné almary
na dědině, doma na Hané
vymakané máme ogary

Od slunka do slunka makáme
abych jednou jel na Kanáry
esli zrak mě holka neklame
máš na nose čtyři beďary...

30. 6. 2021

Pláče má hlad

(Unchain My Heart, hudba: Bobby Sharp)

Pláče, má hlad
Kdo ho nakojí
Pláče, má hlad
A nikdo není v pokoji
Jak mami, tati, takhle můžete
neslyšet požadavky dítěte
jež pláče, má hlad, dudlík mu nejede

Pláče, má hlad
Pěsti zaťaté
Pláče, má hlad
už je dávno po páté
vstávejte dítě nakrmiti hned
než souseď zavolá na Barnevernet
jo pláče, má hlad, dudlík mu nejede

Ref:

Už jitro bílé
půl šesté za chvíli
miminko milé
nespí, hlady zešílí

Pláče, má hlad
Kdo ho nakojí
Pláče, má hlad
A nikdo není v pokoji
Jak mami, tati, takhle můžete
neslyšet požadavky dítěte
jež pláče, má hlad, dudlík mu nejede

Ref:

už jitro bílé
půl šesté za chvíli
miminko milé
nespí, hlady zešílí

Pláče, má hlad
Pěsti zaťaté
Pláče, má hlad
už je dávno po páté
vstávejte dítě nakrmiti hned
než soused zavolá na Barnevernet
jo pláče, má hlad, dudlík mu nejede

dozpěv:

dudlík mu nejede (ne nejede)
dudlík mu nejede (ne nejede)
dudlík mu nejede (ne nejede)

11. 7. 2021

Český text k písni **Fly Me to the Moon**

(Hudba: Bart Howard)

Luny bledý stín
je jako příze hedvábí
šlojř z její výbavy
jen slepého nevábí
jas půlnoci, nedá spát
zář úplňku, vídám rád

Luna po ránu
je loď, co čeří hladinu
ve stříbrném odstínu
tmy noční krajinu
loď odplouvá, bude den
ty odcházíš, končí sen

Luny bledý stín
je jako závoj svatební
tajný obřad nevšední
dřív než se rozední
loď odplouvá, bude den
ty odcházíš, končí sen

René Inquort: Padesátý

U příležitosti Reného padesátých narozenin sesbírala
na Facebooku a Whatsupu Majka Urbanová, Praha 2021